

[Poul Hansen (Kalundborg).]

tilladt. Jeg har nok set i bladet „Land og Folk“, at forliget blev værre end ventet. Men det kan nu ikke gøre noget dybere indtryk på mig, for det første fordi bladets bedømmelse bl. a. hviler på den helt forkerte antagelse, at der vil komme enorme pristigninger, og for det andet fordi man fra den side først slår fast på forhånd, at ethvert kommende forlig vil blive så raddent og elendigt, som tænkes kan, og derefter, når det foreligger, siger, at det blev værre endnu. Sådan er nu engang den kominforme recept, som gælder uanset alle saglige og faktiske forhold.

For nu at begynde med det, som vi fra vor side i en vis udstrækning opfatter som minus'er, vil jeg gerne sige, at det var os en skuffelse, at man fra flertallets side overhovedet ikke ville drøfte den foreslåede forhold af benzinafgiften og vægtafgiften på motorkøretøjer, og det forekommer mig, at denne vægning i hvert fald ikke blev bedre begrundet derved, at man samtidig krævede og gennemførte en forhøjelse af statsbanernes takster. Vi havde fra vor side intet haft imod at bevare rabatordningerne. Da det imidlertid stod klart, at et flertal stod fast på rabatordningernes fald, så måtte vore bestræbelser være, at det, der trådte i stedet, ikke væsentligt forrykkede den sociale balance, og at man i hvert fald fuldtud skaffede erstatning for de rabatkort, der gjaldt børn i familierne med de små og jævne indkomster. Selvom det af flere grunde var nok så vanskeligt at nå disse mål, vil jeg alligevel mene, at de i meget vid udstrækning er nået. For børnenes vedkommende fremgår det uden videre deraf, at de laveste børnetilskud for indtægter under 12 000 kr. bliver på 88 kr., medens den samlede værdi af rabatkortene pr. barn i øjeblikket er 86 kr. årlig. Ikke mindst med henblik på fremtiden anser vi det for en væsentlig gevinst, at der nu er banet vej for den familiebeskyttende politik, som børnetilskuddene er udtryk for. Jeg har det håb og den tro, at har vi her i landet een gang betrådt den vej, vil vi ikke senere forlade den. Her er tale om et led i det samlede forlig, som peger ud over øjeblikket og rummer værdifulde perspektiver ind i fremtiden. Vi er også tilfredse med, at der gives alders- og invaliderentemodtagere og kronisk syge fuld erstatning for bortfald af kød- og flæskerabatkortene. Vi havde meget gerne set, at denne linie var blevet fulgt, også for andre grupper af medborgere på samme indtægtsniveau, men det var desværre ikke muligt under forhandlingerne

at komme frem ad denne vej. I den henseende måtte vi lade det blive ved de skattelettelser, der er foreslået, og om hvis karakter jeg skal nøjes med at sige, at selve det beløb, der stod til rådighed — godt 60 mill. kr. —, nødvendigvis måtte medføre, at der blev tale om beskedne lettelser. De forholdsvist største lettelser er givet på de mindste indkomster. De største lettelser i beløb, nemlig 70—80 kr. pr. skatteyder, falder på skattepligtige indkomster fra 6 000 kr. til 10 000 kr.

Det var en forudsætning, at lettelserne skulle ske med udgangspunkt i de eksisterende skalaer, og at indkomster helt op til 20 000 kr. skulle have del deri. Når dette tages i betragtning, var det næppe muligt at komme det socialt retfærdige nærmere, end det er sket ved de forslag, som nu foreligger, dels i den foreliggende betænkning, dels i det lovforslag om den mellemkommunale beskatning, som blev fremsat af den højtærede indenrigsminister i går.

Jeg kunne godt tænke mig, at de sidste måneders noget højrostedede tale om skattelettelser og børnetilskud i stedet for rabatordninger havde vakt store forhåbninger til skattelettelsernes omfang — forhåbninger, som nu vistnok må blive skuffet. Det må imidlertid, synes jeg, komme over deres hoveder, som har vakt forhåbningerne; vi kan i så henseende melde hus forbi, fordi vi hele tiden — og som det viser sig med rette — har hævdet, at en sådan omlægning stort set ikke kunne blive nogen reel lettelse, bortset fra landbrugerne, der jo ikke har modtaget kød- og flæskerabatkort.

Vi frygtede, at den omlægning, man ønskede, ville medføre store skævheder. Det er stort set undgået ved den foreslåede form for skattelettelserne og for børnetilskuddene, men det har altså til gengæld medført, at man for børnetilskuddenes vedkommende ikke kunne få helt så klar og enkel en ordning, som vel i og for sig var ønskelig. Tilbage bliver imidlertid det værdifulde resultat, som også efter vor opfattelse selve indførelsen af børnetilskuddene er.

Som det fremgik af debatten ved første behandling, er vi fra vor side modstandere af en kreditindskrænkningspolitik, og vi mener derfor også, at den statslånsoptagelse, der nu bliver tale om, ligger i overkanten af, hvad den burde gøre. På den anden side afbalanceres denne pengeopsugning på længere sigt af de 200 mill. kr. af Marshallpengene, der nu vil blive stillet til rådighed for forskellige finansieringsformål. Vi er meget tilfredse med, at der blev enighed om